Enemmän kuin puolimatka

Tämä sydän on kova, on autiomaa.
Sitä kastella kauan ja kovasti saa.
Silti muuta ei löydy nyt annettavaa.
Miksi huolit sen rakkaani? Kummastuttaa.

Olen antanut jäätä ja itsekkyyden.
Vähän hellyytä ehkä vaan paljonpa en.
Olen kantanut hetken, vaan romahtaen,
kohta tarvitsin voimia kannetun sen.

Mutta vastaan et tullut vain puolen matkaa,
yhdessä kuljimme vuorien taa.
Jos nyt vielä saan kanssasi laaksoon jatkaa,
nuotio meiltä ei sammua saa.

Tämä talo on kylmä ja yksinäinen.
Itse täyttää en saattaisi huoneita sen.
Silti luokseni saavuit, vaan pelännyt en,
että antaisin lahjaksi pettymyksen.

Nyt on nöyryytys suuri, kun ymmärsin vain
pienet tuskani, toiveeni niin luonnostain.
tahdon nähdä jo sen, mitä Herralta sain,
enkä olla kuin Adam ja murhaaja Kain.

Sinä vastaan et tullut vain puolen matkaa,
yhdessä kuljimme vuorien taa.
Jos nyt vielä saan kanssasi laaksoon jatkaa,
nuotio meiltä ei sammua saa.